

[Hans Thyge Jacobsen.]

Jeg er ikke sikker paa, at det vil være rigtigt med et saadant Tillæg. Der gør sig en overordentlig stor Forskellighed gældende med Hensyn til de enkelte Rentemodtageres Bolig- og Lejeforhold, deres Udgiftsforhold i saa Henseende. Man kan ikke generalisere her; nogle bor privat til den dyrest mulige Afgift, andre bor i de af det offentlige billigjorte Aldersrenteboliger, atter andre bor gratis hos Slægt og Paarørende o. s. v. Der er en lang, lang Række Forskelligheder, som ikke tillader, at man saadan uden videre giver et almindeligt Huslejetilskud paa 10 pCt. af Grundbeløbet til samtlige Rentemodtagere.

Om de øvrige Enkeltheder vil jeg ikke for nærværende udtale mig, men disse to Ting har jeg dog gerne her villet paapege til Indledning. Derudover ønsker jeg imidlertid at gøre et Par Bemærkninger om hele Forholdet i Almindelighed.

Der er formentlig ingen Tvivl hos nogen om, at vi paa Alderdomsforsørgelsens Omraade er ved at komme ud i en Krise i vort Land. Dette kan belyses paa forskellige Maader. For det første er Aldersrentemodtagernes Antal i en overordentlig stærk Stigning og vil vedblive med at være det i en lang Fremtid. I Dag regner vi efter Forslagets Opgivende med, at der er 212 000 Aldersrentemodtagere. Efter de Beregninger, der blev gjort i Statistisk Departement forud for Forslaget i 1946, og som findes anført i det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsens Forelæggelsestale ved den Lejlighed, Folketingstidende for 1945—46 Sp. 4697, beregner man Stigningen i de kommende 15 Aar til at andrage i alt 61 000, saaledes at vi altsaa i Aaret 1961 skulde komme op paa i alt 273 000 Aldersrentemodtagere. Og saa længe vi har den i baade metodisk og praktisk Henseende forkerte Ordning, at Invalididentemodtagerne hører med ind under denne Lov, maa vi jo ogsaa medregne dem. De udgør i Dag et Antal af 43 000. For dette Tal kan man af naturlige Grunde ikke beregne nogen Stigning — vi haaber ikke, det bliver nogen stærk Stigning. Men dette Tal maa lægges til, saaledes at man altsaa maa regne med, at vi i 1961 — og det er der jo ikke saa lang Tid til — vil være oppe paa i alt 316 000 Rentemodtagere.

Samtidig hermed er Antallet af Med-

borgere i de producerende Aldersklasser, altsaa i Klasserne fra 20 til 60, stagnerende. I Øjeblikket findes der efter Statistisk Departements Opgivelse 2,2 Millioner i denne Klasse.

De Tal, som vi fik i Socialministeriets raadgivende Kommission for nogle Aar siden, har jeg ikke hos mig mere, men jeg kan huske, at de udviste, at Antallet i denne Gruppe, den producerende Gruppe, vilde stagnere eller gaa tilbage i de tilsvarende 15 Aar, som jeg her omtaler. Saa er der sket en Ændring i Forholdet derved, at Antallet af Fødsler er steget uventet stærkt i Krigsaarene, saa at man altsaa derefter kan forvente nogen Stigning, men det tager dog en Snes Aar. Altsaa Billedet er dette, at Antallet af gamle Medborgere, som skal være Aldersrentemodtagere, vil være meget stærkt stigende, og Antallet af Medborgere i de producerende Aldersklasser, der skal fremskaffe det fornødne, vil stagnere eller være faldende.

Det er en af de Maader, hvorpaa man kan belyse, at Spørgsmaalet om Alderdomsforsørgelsen her i Landet er ved at komme ind i en Krise, men man kan ogsaa gøre det paa andre Maader. Hvis man prøver at sætte Aldersrentemodtagernes Pension i Forhold til, hvad Tjenestemænd i de laveste Lønklasser og dermed ligestillede Arbejdere har i Løn, saa kommer man til et egentlig overraskende Resultat. I Dag har en gift Portør i 16. Lønningsklasse, naar alt regnes med, i København 6 240 Kr. i Løn. Efter det af Socialministeren forelagte Lovforslag vil en gift Aldersrentemodtager her i København med samtlige de for alle Rentemodtagere foreslaaede Tillæg, men de specielle Tillæg: Børnetillæg og Ventetillæg undtagne, komme op paa 3 388 Kr. Altsaa, hvis vi nu afrunder og siger 3 400 Kr. og 6 200 Kr. for Portørens Vedkommende, saa viser der sig her en stærk Tilnærmelse, navnlig naar man erindrer, at Aldersrentemodtageren ved Siden af Renten har Adgang til en vis Renteindtægt. Hvor stor den kan være, skal jeg ikke kunne sige — det var saadan noget, det var rart at faa nøjagtigt undersøgt under Udvalgsarbejdet —, men jeg kan huske, at det tidligere ærede Medlem her i Tinget, det radikale Partis Ordfører i 1946, Hr. Johs. Christiansen, gjorde det op derhen, at her